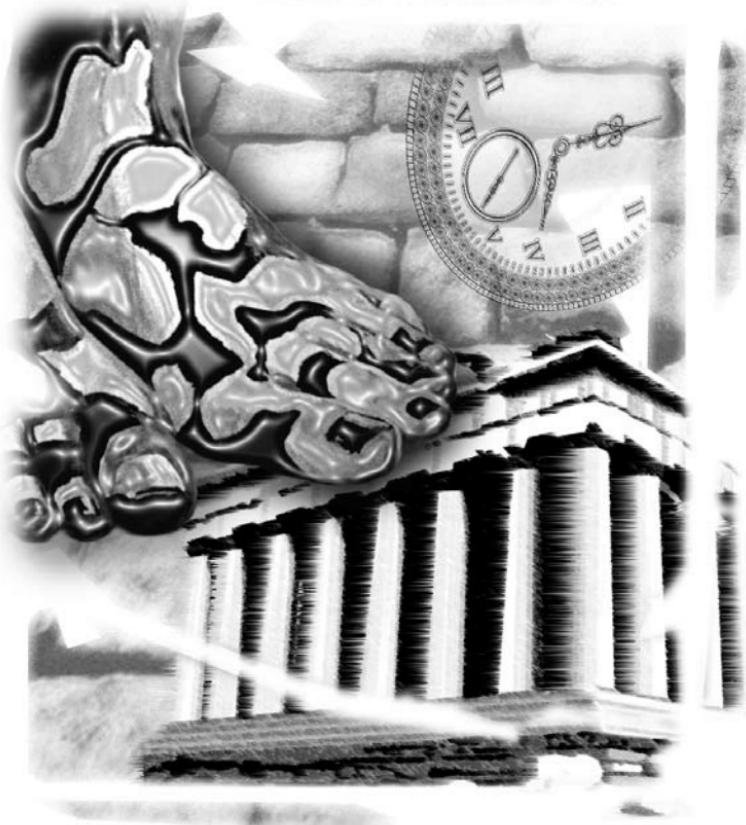

ВРЕМЕ за завладяване на ЦАРСТВОТО

...Докато гойде Старият по дни и се извърши съд
за светиите на Всевишния, и настана времето,
когато светиите завладяха царството.

Даниил 7:22

Събота

15 юли

ТРИУМФИРАЩИТЕ СВЕТИИ

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Дан. 2:29

И Оня, Който открива тайни, ти е явил онова що има да стане (Дан. 2:29). Една събота по време на богослужението в Университета в Източна Африка, Баратон, където следвах, г-р Клауд Касими разказа история за човек, който чеял книга.

Следейки историята, този човек много се разстроил, защото лошият герой винаги побеждавал добрия. Той решил да обрне на последната страница и да прочете последните параграфи, за да види как ще свърши битката между тези противници. За негова радост книгата завършвала с пълната победа на добрия герой. Той се върнал на страницата, до която бил спрял, и пробължил да чете. Всеки път, когато лошият герой побеждавал добрия, той се усмихвал вътрешно и си казвал: „О, само ако знаеше каквото знам аз!“ Защо? Защото знаел края и никакви очевидни поражения на добрия герой не можели да го потиснат.

Радостта заместила стреса въпреки временните провали.

В Даниил 2 и 7 Бог ясно ни е показал панорамата на човешката история и ни е открил края на великата борба, когато Иисус и светиите побеждават. Подобно на човека от историйката, ние

би трябвало да живеем през проблемите на този живот, в който злото изглежда да побеждава, с увереност и радост, като знаем, че „във всичко това ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил“ (Римл. 8:37). Нашата победа е осигурена: тя беше обявена в Едем (Бит. 3:15), изявена в Исусовоото служение на земята и накрая спечелена на кръста. Самият Иисус каза в Йоан 16:33: „Това Ви казах, за да имате в Мене мир. В света имате скръб; но дерзайте, Аз победих света“.

Като виждаме знаменятията за Второто извънение на Иисус да се изпълняват толкова бързо в нашите дни, би трябвало да „гледаме на Иисуса, начинателя и усъвършителя на вярата ни“ (Евр. 12:2). „Защото спасението е по-близо до нас сега, отколкото, когато повярвахме“ (Римл. 13:11). Ние не се страхуваме нито от изследователния съд, нито от съда, който предстои, защото сме се предали на Христос и Той живее в нас. Ние очакваме съда като ден, в който Иисус ще вземе ръцете ни и ще ни представи на нашия небесен Отец. Междувременно като хора на съда и като имаме знанието за Божиите тайни, наш дълг е да работим за спасението на другите, като издигаме Иисус, за да може Той да привлече всички при Себе Си.

**Човекът много се
разстроил, защото
лошият герой винаги
побеждавал добрия.**

ATIQ YOMIN: СТАРИЯТ ПО ДНИ

ЧЕРНО НА БЯЛО

Дан. 7:9,13,22

Бог е наречен с много имена в Писанието. През различните исторически периоди Божиите любе са Го наричали с името, с което са го идентифицирали най-пълно. Някои от обичайните имена са: Yahweh (Господ), El Shaddai (Бог Всемогъщи), Adonai (Господ), and Atiq Yomin (Древният по дни).

Католическата online енциклопедия описва "Древния по дни" като „име, дадено на Бога от пророк Даниил (Дан. 7:9,13,22), в което той противопоставя Невовите вечни сили с преходното съществуване на царствата на света. От тези описания на Всемогъщия християнското изкуство е извлякан основния начин за представяне на първото лице на Светата Троица. "Древният по дни" звучи на арамейски като Atiq yomin, в гръцката Септуагинта като palaios hemeron и във Вулгата като Antiquus dierum".¹

Разбирането на значението на Atiq Yomin е много съществено за декодирането на пророческите знамения в Даниил 7. Това име подчертава важността от присъствието на Господа във всеки аспект на живота ни. Това, че Той е Древният по дни, означава, че Той е Върховният Авторитет, защото е предвидял всяко действие в живота ни и гори живота, който се простира отвъд поставянето на основите на земята. Това име представлява Бога като деен участник в земната история.

Описанието на Даниил в ст. 9 изигра една сцена на Върховенство.

Видът и облеклото внушават

авторитета на Стария по дни, като единствен Праведен Съдия.

„Даниил видя само илюстрация на Триединството. Не може да се знае до каква степен видяното отговаря на действителността. Във видение Триединството бива представено по различни начини, като приемата форма обичайно има отношение към темата, която видението трябва да предаде.“²

Стих 13 представя Сина Човешки на сцената на съда. Това конкретно появяване и изследователният съд трябва да бъдат разграничени от последния съд. Преводът на крал Джеймс ясно заявява, че Човешкият Син изва с облациите небесни и изва при Стария по дни. „Това не може да представля Второто изване на Христос на тази земя, защото Христос изва при Стария по дни. Сцената, представена тук, е влизането на Христос в пресвято място за очистването на светилището.“³

Накрая Atiq Yomin отново се появява в стих 22, когато светиите са оправдани и им е дадено царството. „Даниил описва събитията така, както са му показани във видението. Чрез изването на Стария по дни представля появяването на това Същество на пророческата сцена.“⁴

**Това име представля
Бога като деен
участник в земната
история.**

1 Католическа Енциклопедия, т. 1, online издание <http://www.newadvent.org/cathen/01463a.htm>

2,3,4 Адвентен Библейски Коментар, т. 4

Понеделник

17 юли

100% ПРЕЦЕНКА НА СЪБИТИЕТО

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Даниил 7

Той каза така: Четвъртият звяр ще бъде четвъртото царство на света, което ще се различава от всичките царства и ще погълне целия свят, и ще го стъпче и разстроши (Дан. 7:23).

Някога чували ли сте израза 100% преценка на събитието? Хората са съгласни, че когато погледнеш назад и видиш какво би трябвало да си направил, е много по-лесно да се вземе решение. С пророчеството обаче нещата са малко по-различни, почти сякаш е било написано със 100% преценка на събитието - напред! Живееайки в последните дни на тази земя, можем да погледнем назад към пророчество като Даниил 7 и лесно да видим какво е предсказал Бог преди хиляди години.

Даниил 7 ни дава някои от най-вълнуващите стихове, написани някога. Тук Бог ни показва световната история, от Вавилон до края на света. Той назовава всички царства освен четвъртото. Златната глава (Даниил 2) и лъвът бяха Вавилон (Дан 2:38). Второто царство, сребърните гърди и мечката, Бог разкри като Мудро-Персия в Дан. 5:28-31; 8:20. С медния корем и леопарда, Бог посочи третото царство, Гърция в Дан. 11:2. Въпреки че четвъртото царство не е назовано, ни е дадена достатъчно информация, така че лесно да можем да го идентифицираме с нашата 100% преценка на събитието.

Нашата църква вярва, че Бог идентифицира това четвърто царство като Рим. И има няколко причини, поради които вярваме, че това е така.

**В пророческо време
ние сме само на минути
от Христовото
изване!**

Четвъртото царство е „страшно и ужасно, и твърде яко“ (7:7). То е описано като звяр със „големи железни зъби, с които поядаше и сломяваше, като стъпкваше останалото с нозете си“ (ст. 7). „От края на трети век пр.Хр. и след това римската политика е била агресивна, без

интерес към мирно решаване на проблемите, предявавайки към другите нации изисквания, които са правили войните неизбежни.“ 1 Рим направи света лошо място за живееене.

Бог също ни казва в Даниил 2:7, че четвъртото царство се счупва на малки парченца. Това става във втората половина на V век. За разлика от другите три царства, всяко от което беше изместено от следващото, Римската империя се раздели на по-малки царства. Всъщност Римската империя се раздели на 10 царства, точно като 10-те пръста в Даниил 2 и 10-те рога в Даниил 7. Но това не е достатъчно, за да бъдем сигурни, че сме открили точното царство. Христос не е искал да имаме никакви съмнения. Така че Той ни съобщава още няколко неща, по които да идентифицираме четвъртия звяр и силата на малкия рог.

Тази сила ще покори трима царе (7:24). В 538 сл.Хр. папството подчини наследиците Римската империя сържави на херулите, вандалите и остготите. „Той ще говори думи против Всешишния, ще изтощава светиите на Всешишния, и ще замисли да промени времена и закони“ (Ст. 25). Папството си присвоява непогрешимост, силата да проща грешките и правото да промени съботата в неделя. Божиите „светии... ще бъдат предадени в ръката му до време и времена и половина време“ (ст. 25). „Папството е... преследвало противниците си както никоя друга сила. Чрез кръстоносните походи и Инквизицията, чрез затвори, клади и всички видове жестоки мъчения то се опитваше всячески да унищожи Божиите светии през мрачното средновековие.“²

Даден е и отрязък от време: „време, времена и половина време“ (ст. 25). „Време“ в пророчеството означава година. И така, имаме три и половина времена, или три години и половина, общо 1260 дни. Обаче ние приемаме, че 1260 дни в пророчеството отговарят на 1260 години (Езек. 4:6; Числа 14:34). Сега се обръщаме към историята и откриваме, че папата е свалил трима следгримски царе през 538 г.сл.Хр. А през 1798 папа Пий V¹ беше пленен от генерал на Наполеон и папството понесе съкрушителен удар. За тези, които нямат калкулятор: 1798 - 538 = 1260 години.

Кое царство в историята се издигна и доминира свeta и се раздели на 10 различни царства, три от които бяха повалени от една сила, различна по вид от всичко, което преди това беше виждано на земята? По-нататък, коя е тази последна сила, която промени Божиите закони и очерни целта на Исусовото омилостивение за нашите грешките с пълно презрение - и имаше голяма власт за 1260 години?

Тази картина на свeta от времето преди да се е родила баба ми до завръщането на Христос е вече почти завършена. Като погледнем подълбоко в уроците за това тримесечие, ще разберем, че живеем точно в края на времето и че нашата църква има уникални вървания върху Даниил и Откровението, които трябва да споделим. В пророческо време ние сме само на минути от Христовото избавяне. Той изва, за да ни вземе у дома - да бъдем с Него! Но Христос не иска да викаме: „Ще бъда готов за минута!“ Той ни иска готови сега, обути, нарамили раниците и чакащи на вратата. Време е да вървим... сега.

Как мислим?

1. Потърсете „Даниил 7“ и „адвентисти от 7-я ден“ в интернет. Как бихте отговорили на хора, които са разтревожени от гледната точка на нашата църква върху Даниил 7?
2. Как да споделяме нашата църковна вест върху Даниил 7 с приятели католици? Как да покажем, че гискунтираме институция, а не личности?
3. Избройте няколко причини, поради които мислим, че Христос предпочете да не назовава четвъртата сила в Даниил 7.

1 А.Е.Остин, изд., Кеймбридж - древна история, т.8

2 Пророческа книга за миряни работници

СВИДЕТЕЛСТВО

Дан. 7:18; Откр. 3:5

Когато книгите биват отворени въсъда, животът на всички, които са повярвали в Исус, се разглежда пред Бога. Като започва с тези, които първи са живяли на земята, нашият Адвокат представя случая на всяко следващо поколение и завършва с живите. Всяко име се споменава, всеки случай бива разгледан отблизо. Имена биват приети или отхвърлени. Ако някой има грехове, останали записани в книгите, неизповядани и непростени, името му биват изтрити от книгата на живота и записът на добрите му дела ще бъде изтрит от книгата на Божието възпоменание.¹

Добре е все пак да знаем, че „всички, които истиински са се покаяли от греха и чрез вяра са приемли кръвта на Христос като тяхна умилиостивителна жертва, са получили прощение, което е записано срещу имената им в небесните книги; те са станали участници в праведността на Христос и характерите им са намерени в хармония с Божия закон, греховете им ще бъдат изтрити и те самите ще бъдат счетени достойни за вечен живот“.²

„Докато Исус пледира за обектите на Своята благодат, Сатана ги обвинява пред Бога като грешници. Големият измамник се е стремял да ги

води в скептицизъм, да ги накара да загубят доверие в Бога, да отстъпят от Неговата любов и да наручат Неговия закон. Сега той посочва записа на живота им, дефектите на

(Исус) издига ранените си ръце пред Отец и святите ангели, като казва: „Аз ги познавам по име.“

характера им, неподобието им на Христос, което е обезславило техния Изкупител, всички техни грехове, които ги е изкушавал да извършат - и поради всичко това ги изисква като своя собственост.³

„Исус не извинява греховете им, но показва тяхното разкаяние и вяра и като им дава прощение, издига ранените си ръце пред Отец и святите ангели, като казва: „Аз ги познавам по име. Врязал съм ги на дланите Си. „Жертвии на Бога са дух съкрушен; сърце съкрушено и разкяно, Боже, Ти няма да презреш“ (Пс. 51:17). А на обвинителя на Неговите люде Той заявява: „Господ да те смърми, Сатано; да! Да те смърми Господ, Който избра Ерусалим. Не е ли този една главня изтряната из огън?“ (Зах. 3:2). Христос ще облече верните Нему със Своята собствена правда, за да ги представи пред Своя Отец като „църква славна, без петно или бръчка, или друго такова нещо“ (Еф. 5:27). Техните имена стоят в книгата на живота и за тях е записано: „Те ще ходят с Мене в бели грехи, защото са достойни“ (Откр. 3:4).⁴

1,2 "Вярата, чрез която живея"

3,4 "Великата борба"

ЗА ЖИВОТО КУЧЕ ИМА НАДЕЖДА

ИМА КАК Екл. 9:4

Ако нямаше надежда, нямаше да можете да се справите с пълната истина. Пълната истина е, че четвъртият звяр от Даниил 7 е звяр с железни зъби, които правят Кинг Конг да изглежда като кромичък домашен любимец. Библията казва, че последният рог (цар) от това зверско царство „воюваше със светиите и превъзмогваше против тях“ (ст. 21). Това видение разболя Даниил. То смущи духа му. Представете си толкова ужасен и надум звяр да воюва със светиите и да превъзмогне! Как може грешникът да издържи на това? „Докато дойде Старият по дни“ (ст. 22). „Докато“ е сума, която е синоним на надеждата. „Докато“ е изпълнението на надеждата. Когато Стария по дни дойде, надеждата е изпълнена за светиите и приключена за звяра. Но ние живеем в прелюдията на последното „докато“. Нуждаем се от надеждата, нуждаем се от нея сега. Ние гледаме малкия рог директно в очите и той ни проклина, присмива се на вярата ни и обезславя нашия Бог. И въпреки това този пасаж ни дава три причини да се наядваме:

1. Дори живите кучета имат надежда. Звярът ще умре. Той ще има своето царуване, своята слава, своето време, времена и половин време на известност. Но той ще бъде напълно унищожен и неговото тяло ще бъде изгорено (ст. 11), а светиите ще надделеят и ще живеят вечно (ст. 27). И какво тогава? Може ли мъртъв лъв да реве? Не! Още едно доказателство, че „живо куче е по-добро от мъртъв лъв“ (Екл. 9:4).

2. Благодатта е в услуга на светиите. И така, защо да бъдеш живо куче, когато Бог те призовава да бъдеш жив светия? Когато Иисус приближава трона в наша полза (Дан. 7:14), грешникът става светия, защото всичко, което Бог вижда, е Неговият Възлюбен Син, който стои на нашето място. Той обявява присъдата „виновен“ за звяра и „милост“ за тези, които са издържали голямата скръб и са изпратили дрехите си, и са ги избелили в кръвта на Агнето (Откр. 7:14).

3. Пълната истина има и друга страна. Светиите ще влязат триумфално. Едно е просто да оцелееш след един добър бой. А съвсем друго - да бъдеш богато възнаграден след края на войната. Бог не само ще отнеме царството от четвъртия звяр, но ще го даде на светиите и ще го установи завинаги.

И така, облечете надеждата и ходете в авторитета, който знаете, че е ваш, докато ви бъде дадено царството. Отлагането на надеждата разболява сърцето - попитайте Даниил. Но чакайте крайното „докато“, когато Старият по дни ще бъде вашето сърво на живот.

Как мислите?

1. Какви паралели виждате между Даниил 7:14 и Откровение 7:14 по отношение на евангелието?
2. Какви практически мерки могат да вземат Божиите светии, докато четвъртият звяр се опитва да ги измощи?

**Ние живеем в
прелюдията на
последното „докато“.**

ГЛЕДНА ТОЧКА

Дан. 8:8-18

Ведин жив сън Даниил гледаше на широк екран новините, които покриваха не само днешното, но бяха един кратък обзор на вековете. Изглеждаше, че няма начин да бъде спряно злато. Издевателствата на малкия рог с голямата уста привлякоха вниманието на Даниил, докато Бог се опитваше да го накара да се концентрира върху цялостната картина. Старият по дни, тронната зала, събирането на множествата, съдът и ние, които се връщаме отново към малкия рог. Но чакайте - Човешкият Син е доведен в присъствието на Стария по дни и *Му* е дадено царството. След това съдът вече никога не можем да мислим за съда по стария начин.

Съдът не е, за да сплаши светиите да бъдат добри. Те, подобно на Даниил, се нуждаят от надежда, за да продължат. Светиите са победени - или поне така изглежда. Войната е странно нещо. Рядко биваш ранен, освен ако не си на фронтовата линия и се сражаваш за това, в което вярваш. Бог ни дава поглед към голямата картина на отслабналите от битката, ранените и съкрушените. „Исус е човешкото лице на Бога.“¹ Не само пълната победа е Негова - Негови са и ръцете и гласът, които ни поддържат в битката и плеидрат за нас в съда.

Може ли тази „надежда отвъд историята“ да ни поддържа, освен ако не сме част от „надеждата в историята“²? Ако живеем незаразени в свято скривалище, съдът може да

Съдът не е, за да сплаши светиите да бъдат добри.

внуши някои опасения. Някой може да помоли за чаша студена вода и за посещение на затворници. Понякога ние „влизаме в света на хората, само за да ги променим, без непременно да ги обичаме“³, което много прилича на манипулация.

Христос да живее чрез теб носи чувство на безкрайна свобода. Това е просто да бъдеш „дете на Абба“¹, сигурен в Неговата любов, Неговото спасение, да живееш отговорен пред Него, а не за Него. Това означава да бъдеш свободен, да присъстваш, да слушаш, да обичаш, да следваш Агнето, където и да отиде. Божият народ гледа понякога от подножието на хълма нагоре и напред към деня, когато всички неща ще бъдат поставени в ред. Книгите, съдът и краят на злото някак си избледняват, а погледът е фокусиран върху Исус и те продължават да Го следват - завинаги.

1,4 Бренан Манинг и Джим Ханкок, Позърни, имитатори и искащи да бъдат: Сваляне на маската на реалното Ти

2 Брайън МакЛарен и Тони Камполо, Приключения в пропускането на целта: Как контролираната от културата църква оряза евангелието

3 Питър Сазеро и Уорън Бърг, Емоционално здравата църква: Страмегия за ученичество, която променя животи

ДА ЖИВЕЕШ В ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

ИЗСЛЕДВАНЕ

Даниил 2; 7

С гъвчи думи

Чували сме го хиляди пъти: Ние живеем в последните дни. Щом да знаем деня или часа, явно важната част е „живеенето“. Знаем как ще свърши историята, но от нас зависи да попълним страниците. Животът ни показва ли доверие в победата на Христос, или се отклонява от линията на историята, без да има реална връзка с надеждата, която имаме в „Стария по дни“? Може би се нуждаем да си същия въпрос, който чуха учениците след възнесението на Христос: „Защо стоите и гледате...?“ (Деян. 1:11). Ние имаме обещанието - няма нужда да стоим и да гледаме за Неговото завръщане. Вместо това, би трябвало да работим, за да изпълним поръчението, което Той ни оставил (Мат. 28:18-20).

А защо не?

- Напишете журналистически материал, редакторска статия или писмо до редакцията от гледната точка на Даниил, който споделя своето видение и неговото значение за хората в тези дни.
- Интервюрайте по-стар църковен член от вашата църква, за да откриете как той прогължава да се надява на скорошното завръщане на Христос, Когото е очаквале толкова дълго.
- Поставете цели за духовния си живот, сякаш знаете, че Христос ще се върне (а) утре; (б) след пет години; (в) след 20 години. Дискутирайте как целите се променят/не се променят, когато им се задават различни времеви рамки. Коя група от цели ще приложите в живота си предвид факта, че никой не знае времето на Христовото завръщане?
- Създайте диаграма на видението на Даниил в глава 7.
- Представете схематично елементите от видението на Даниил и тяхното тълкуване, като изредите текстовете, от които извлечате тълкуването и давате специално внимание на детайлите, дадени за всеку звяр, и тяхното значение.
- Композирайте песен, която съдържа различните елементи от видението на Даниил, с основната поука, която да бъде научена като припев.
- Направете дневник от гъвчи перспективи: (1) Сякаш сте Даниил след видението в глава 7: Как ще се чувствате? Каква ще бъде вашата реакция? Какво ще планирате да направите като резултат от това, че сте получили видение? (2) Сякаш сте току-що прочели Даниил 7: Каква е вашата реакция? Какво ще направите като резултат от това?

Полезни връзки

Марвин Максюел, "Бог се грижи", т. 1

Улийям Шеа, "Усиљване на изобилния живот от Библията: Практично ръководство за изобилно християнско живееене в книгата Даниил 1-7", гл.9

Избрани изследвания в пророческото тълкуване, гл. 1,5